

Ngày 28 tháng 11 năm 2022

Rô-ma 14:23

Chủ đề: *phàm làm điều chi không bởi đức tin thì điều đó là tội lỗi.*

Trọng tâm: Khi nói đến đức tin là nói đến hành động của linh hồn người tin Chúa đang cai trị tâm trí xác thịt mình, điều đó có nghĩa là người tin Chúa phải nhận biết linh hồn mình đã nhận được sự cứu chuộc bởi quyền phép của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, chứ không phải bởi thủ tục cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jê-sus làm Chúa của sự sống mình. Phần nhiều người tin Chúa đã “mù” trước yêu cầu hiểu biết về Lời của Đức Chúa Trời chép trong Kinh-Thánh, nên người ta tin Chúa chỉ mong được thoát khỏi sự chết đời đời nơi hỏa ngục, chứ không phải vì nhận biết linh hồn mình là con trai của Đức Chúa Trời. Vì thế cho nên người ta luôn sống theo khả năng của con người cũ, tức là khả năng của tâm trí xác thịt mình, nên luôn bị sự sợ hãi đeo đuổi mọi thứ trong cuộc sống của mình và sanh sự nghi ngờ. Khi linh hồn người tin Chúa được tái sanh, linh hồn người đó được dắt dẫn bởi Đức Thánh-Linh trong mọi thời gian, mọi lúc, mọi nơi, vì có một cuộc chiến đã và tiếp tục xảy ra giữa những người tin Chúa với quyền lực của ma quỷ, vậy nên đức tin, một chức năng giống như con CHIP trong máy tính vậy, luôn kiểm soát mọi hành vi cùng mọi thông tin được thu nhận qua năm giác quan của con người mà so chiếu với luật pháp của Đức Chúa Trời, trước khi đưa ra quyết định cho thân thể xác thịt mình hành động. Vì quyền năng của đức tin thuộc về những sự ban cho của Đức Chúa Trời, nên rất nhanh và nhạy để ra quyết định, trong khi đó tâm trí xác thịt của người ta phải tùy thuộc vào kinh nghiệm và những sự người ta đã biết và nghe người khác nói, nên luôn có thời gian do dự không thể ra quyết định và như vậy, chính hành vi do dự đó tố cáo người ấy không có đức tin nơi quyền phép của Lời Đức Chúa Trời, khiến tư tưởng của người ấy trở nên ngu dại, không làm sáng Danh Chúa, vì *tư tưởng ngu dại là tội lỗi*. Ngày nay có quá nhiều người mang danh là người tin Chúa, nhưng không có đức tin vào Lời Đức Chúa Trời, khi người ta phán xét Lời Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán về việc người nào tin Ngài thì sẽ có các dấu lạ, trong đó có sự nói tiếng mới (tiếng lạ) và người ta hòa nhau nói rằng, nói tiếng lạ mà không hiểu thì nói làm chi? Vậy họ sẽ giải thích thế nào khi họ lại tin một Đấng mà mắt họ không nhìn thấy? **Kinh-Thánh tham khảo:** Châm ngôn 20; Châm ngôn 24; Rô-ma 10;

Ngày 29 tháng 11 năm 2022

Rô-ma 15:1

Chủ đề: *Người có đức tin phải chịu đựng người kém đức tin, chứ không phải chỉ lo cho chính mình.*

Trọng tâm: Chúa Jê-sus đã phán về trách nhiệm của mọi người tin Chúa rằng: *Các người là sự sáng của thế gian; một cái thành ở trên núi thì không khi nào bị khuất được; cũng không ai thắp đèn mà để dưới cái thùng, song người ta để trên chân đèn, thì nó soi sáng mọi người ở trong nhà.* Đức Chúa Jê-sus Christ không muốn chúng ta như con trẻ nừa, bị người ta dẫn dụ theo đạo lạc, nhưng nhiều người tin Chúa vẫn không để ý đến những sự dạy dỗ của Chúa, bởi họ quá lo lắng về đời này, nên những Lời họ đã nghe không ích chi hết, vì họ chỉ sống theo xác thịt mình mà quên trách nhiệm của linh hồn là phải tái sanh và phải trở nên giống như Chúa trong sự công bình và sự thánh sạch của lẽ thật. Đức tin của họ không thể lớn nên được, trong khi đó, Chúa Jê-sus đã phán rõ về trách nhiệm của mọi người tin Chúa là phải trở nên sự sáng, nghĩa là ngọn đèn của Đức Giê-hô-Va nơi linh hồn họ phải được thắp sáng, hầu cho hiểu được ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời, vì trong Lời của Đức Chúa Trời có sự sống và sự sống là sự sáng của loài người. Nếu bạn tin Chúa đã lâu mà vẫn chưa có đức tin, chưa có sự hiểu biết Lời Đức Chúa Trời như những người khác cũng như mình mà họ lại có đức tin, lại biết lẽ thật, thì bạn không thể đứng trước mặt Chúa trong ngày phán xét được. Đừng tự ru ngủ mình rằng, tôi đã tin Chúa, tôi không bỏ nhóm, tôi vẫn dâng hiến là được cứu chuộc! Chúa Jê-sus đã cảnh báo về những người rốt lại nên đầu, còn kẻ vốn là đầu lại trở nên rốt, đó là vì người ta không tập trung vào Lời Đức Chúa Trời, là con đường chật, là cửa hẹp dẫn đến sự sống đời đời, nhưng ít người tìm được. Người có đức tin phải chịu đựng người kém đức tin là lời khuyên cho những người trưởng thành, nhưng những người không có đức tin không thể dựa vào lời khuyên này mà bỏ qua phần trách nhiệm của mình ở trước mặt Đức Chúa Trời, vì ai riêng phần nấy và người ta phải gặt những sự họ đã gieo. Người tin Chúa hãy nhìn chăm vào Đức Chúa Jê-sus Christ mà sống theo, vì Ngài đã lấy hình tội tớ đến thế gian này để rao giảng Lời của Đức Chúa Trời. Vì đức tin đến bởi sự người ta được nghe Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời chứ không phải là sự làm theo thủ tục thờ phượng hay là có thời gian tin Chúa lâu năm mà có đức tin. **Kinh-Thánh tham khảo:** Ma-thi-ơ 5; Mác 10; Lu-ca 13;

Ngày 30 tháng 11 năm 2022

Rô-ma 15:2-7

Chủ đề: *Mọi người hãy chịu đựng nhau, cũng như Đấng Christ chịu đựng chúng ta, để Đức Chúa Trời được vinh hiển.*

Trọng tâm: Đức Chúa Trời đã nhậm nhục với loài người trong kế hoạch tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ và chính Ngài đã nhậm nhục chờ đợi chiếc tàu của Nô-ê được hoàn thành để cứu tám người cùng các loài thú đồng. Đức Chúa Trời cũng sai Con một Ngài, là Đức Chúa Jê-sus Christ đến thế gian này để làm chứng cho lẽ thật, cho đến khi các môn đồ của Chúa Jê-sus đã nhận biết Ngài đến từ Đức Chúa Trời là Đức Chúa Cha, bấy giờ Con một của Đức Chúa Trời mới trở về thiên đàng, để Thánh-Linh của Ngài đến với những người nào sẽ tin Ngài, để tiếp tục dắt dẫn loài người ra khỏi nơi tối tăm, không phải chỉ một vài năm, mà tới hằng ngàn năm, vậy thì mỗi người tin Chúa cũng phải biết chịu đựng nhau, tức là những người mạnh mẽ chịu đựng những người yếu đuối, vì chúng ta là chi thể của nhau. Đức Chúa Trời muốn như vậy, vì Ngài muốn hết thảy mọi người tin Chúa đều được phục hồi tiêu chuẩn giống hệt như Đức Chúa Trời, trong sự công bình và sự thánh sạch của lẽ thật. Như vậy, sự chịu đựng đây là nói theo lẽ thật, là làm theo luật pháp công bình của Đức Chúa Trời và gây dựng đức tin cho mọi người theo tiêu chuẩn “Thánh cho Đức Giê-hô-Va”, chứ không phải theo nghĩa đen của xác thịt. Trong cuộc hành quân, những người khoẻ thường đi sau cùng để trợ giúp những người yếu đuối, hầu cho mọi người đều đến nơi đã định được an toàn. Người tin Chúa phải ao ước những sự tốt lành, mạnh mẽ và khoái lạc nơi Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời sẽ ban cho người ấy điều mình ao ước. Hãy tỉnh thức trước những sự hay chết của xác thịt mình, nhưng phải tận dụng thì giờ, vì chúng ta không biết ngay mai sẽ ra sao, nên khi còn có sự sáng, hãy đi trong sự sáng và cầu xin Đức Thánh-Linh ban sức mới cho mình để vượt qua mọi sự thử thách mà Đức Chúa Jê-sus Christ sẽ ban cho mọi người, hầu cho mọi người đều xứng đáng với phần thưởng Chúa đã dành cho mỗi người, đó là Ngài ban Nước Thiên đàng cho những người nào chờ đợi Ngài. **Kinh-Thánh tham khảo:** Thi-Thiên 37; Thi-Thiên 68; 1 Phi-e-rơ 3;

Ngày 1 tháng 12 năm 2022

Rô-ma 15:8-12

Chủ đề: *Đức Chúa Jêsus Christ là sự trông cậy cho muôn dân trên đất này, bất luận người yếu hay mạnh hoặc dân tộc nào;*
Trọng tâm: Trong sự mưu luận mà Đức Chúa Trời đã làm lộn xộn tiếng nói của loài người, ấy là loài người trải ra sống trên khắp đất, hầu cho kế hoạch tìm một dòng dõi thánh được thực hành trong muôn dân trên đất này. Dân Hê-bơ-rơ được Đức Chúa Trời chọn để chính Ngài dắt dẫn, gây dựng đức tin cho Áp-ram cho đến đời thứ tư của Áp-ram được trở nên một dân, bấy giờ Đức Chúa Trời bắt đầu giải cứu dân này ra khỏi xứ Ê-díp-tô là nhà nô-lệ, để Ngài ban Luật pháp cho dân này, là dân Y-sơ-ra-ên, để qua dân Y-sơ-ra-ên mà muôn dân trên đất này nhận biết Đức Giê-Hô-Va. Khi dân Y-sơ-ra-ên không nhận biết luật pháp của Đức Chúa Trời và chối bỏ Con một của Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Jêsus Christ, dù Kinh-Thánh có chép về Ngài, nên trong sự biết trước mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán rằng, muôn dân trên đất sẽ nhờ Áp-ra-ham mà được phước, nghĩa là những sự mà Đức Giê-Hô-Va đã làm cho Áp-ra-ham cũng sẽ làm cho muôn dân trên đất này, không phải làm cho xác thịt mà là làm cho linh hồn người ta, cũng như Đức Giê-Hô-Va đã làm cho Áp-ra-ham vậy. Thế thì trong mọi người đang sống cùng chúng ta, dù dân tộc nào mặc dầu, thì cũng sẽ là dân của Đức Chúa Trời, vì ý muốn của Đức Chúa Trời là như vậy. Mọi người tin Chúa phải nhận biết cả thế gian này đều thuộc về Đức Chúa Trời và chúng ta không biết ai sẽ được Chúa kêu gọi vào đêm nay hay ngày mai để làm tôi tớ Ngài. Vậy nên hãy cảm tạ Chúa vì sự thành tín của Ngài mà cho chúng ta được cứu và Ngài sẽ tiếp tục cứu những người khác nữa ở chung quanh chúng ta. Vậy nên hãy nhận biết ý Chúa mà sẵn sàng tiếp nhận mọi người nào mà chúng ta có thể làm chứng về Chúa cho họ, hoặc do chính Chúa đem họ đến với chúng ta, hoặc Chúa sai chúng ta đến với họ. Chớ nghi ngờ, vì muôn dân sẽ trông cậy Danh Đức Chúa Jêsus Christ mà chúng ta phải tỏ ra mình là dân thuộc về Đức Chúa Trời. Vì thế cho nên mọi người phải nhờ cậy Chúa thấp sáng ngọn đèn của Ngài nơi linh hồn mình bằng Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, để soi sáng những người mà Chúa đã định cho được sự cứu chuộc.
Kinh-Thánh tham khảo: Sáng thế ký 22; Thi-Thiên 18; Công vụ các sứ đồ 3; Ga-la-ti 3;

Ngày 2 tháng 12 năm 2022

Rô-ma 15:13

Chủ đề: *Người tin Chúa phải nhờ quyền phép Đức Thánh Linh để được dư dật sự trông cậy!*

Trọng tâm: *Sự trông cậy* nghĩa là *sự tin chắc, sự trông đợi, có đức tin vào những sự đã được báo trước*. Vì chúng ta đã nhờ Đức Chúa Jêsus Christ đi trước chúng ta và Ngài đã nhờ quyền phép Lời Đức Chúa Trời được giữ ở trong lòng của Ngài trong sự vâng phục và tin cậy trọn vẹn và Ngài đã thắng thế gian và quyền của sự chết không thể giữ được Ngài, nên chúng ta được vững chí mà trông đợi sự trở lại của Ngài để đón chúng ta về Nước của Ngài trên thiên đàng. Nhưng để có sức lực cho đức tin được bền vững, thì chúng ta phải cầu xin Đức Thánh-Linh ban cho chúng ta sự vui mừng và sự bình an thông qua những sự tỏ ra của Lẽ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Vì những sự vui mừng, bình an không thuộc về xác thịt nhưng thuộc về linh hồn, tức là khi linh hồn chúng ta được sự sáng thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời chiếu vào, thì ngọn đèn đó được sáng lên và sức sống của linh hồn chúng ta sẽ được vui mừng và được bình an, như Chúa Jêsus đã phán với các môn đồ của Ngài: *Nếu các người vâng giữ các điều răn của Ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương Ta, cũng như chính Ta đã vâng giữ các điều răn của Cha Ta, và cứ ở trong sự yêu thương Ngài. Ta nói cùng các người những điều đó, hầu cho sự vui mừng của Ta ở trong các người, và sự vui mừng các người được trọn vẹn*. Lẽ thật của Đức Chúa Trời chính là quyền phép của Đức Thánh-Linh và cũng là sự vui vẻ của Đức Thánh-Linh vậy. Vì trong Lời của Đức Chúa Trời chép trong Kinh-Thánh là Giao-ước, được lập bởi Đức Giê-Hô-Va là Đấng Hằng Hữu, vậy nên hãy vững lòng dạy dỗ mọi người vâng giữ và tuân theo Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người qua dân Y-sơ-ra-ên, là Luật pháp mà chính Đức Chúa Jêsus Christ đã vâng giữ và tuân theo và Ngài đã gọi Luật pháp đó là sự yêu thương của Đức Chúa Trời và chính Đức Chúa Jêsus Christ đã nhờ quyền phép của Luật pháp đó mà quyền lực của tội lỗi không thể thắng Ngài và quyền lực của sự chết không thể giữ Ngài dưới quyền nó, thì đối với chúng ta cũng vậy, sẽ thắng thế gian như Chúa Jêsus đã thắng.
Kinh-Thánh tham khảo: Ê-sai 25; Giảng 15; Giảng 16; Công vụ các sứ đồ 2;

Ngày 3 tháng 12 năm 2022

Rô-ma 15:14-16 (1)

Chủ đề: *Sự nhắc nhở của Đức Thánh-Linh về trách nhiệm của người tin Chúa phải làm.*

Trọng tâm: Sứ đồ Phao-lô lấy lời khôn ngoan và khiêm nhường trong quyền phép của Đức Thánh-Linh mà viết thư này gửi cho những người tin Chúa tại Hội-Thánh ở thành Rô-ma, vì những người mang quốc tịch Rô-ma luôn có sự kiêu hãnh về thân phận mình là công dân Rô-ma vào thời đó, nên sứ đồ Phao-lô đã sử dụng ngôn từ nhắc cho mọi người nhớ phần trách nhiệm của mình, cũng như Phao-lô đang làm công việc này qua thư gửi cho họ, không phải với tư cách cá nhân, nhưng với chức vụ thầy tế lễ nhà Vua mà làm điều này, hầu cho những người nhận được thư này sẽ được nhẹ nhàng bởi cách trình bày của sứ đồ Phao-lô. Sứ đồ Phao-lô đã khôn khéo nhắc nhở mọi người hầu việc Chúa phải sống ngay thẳng, chính trực đối với mọi người thuộc dân ngoại, hầu cho người ta không thể dèm chê chức vụ, nhưng bị bắt phục bởi sự ngay thẳng, chính trực, là điều Đức Giê-Hô-Va đã phán với Áp-ram: *Ta là Đức Chúa Trời toàn năng; người hãy đi ở trước mặt Ta làm một người trọn vẹn*. Khi sứ đồ Phao-lô làm chứng về chức vụ mình, thì mọi người nhận được thư này đều biết quá khứ của ông, là Sau-lơ, một người có quyền công dân Rô-ma và có chức vụ trong những người cai trị tại Giê-ru-sa-lem, nhưng nay ông đã trở nên một người mới hoàn toàn trong Đức Chúa Jêsus Christ và đó là một bằng chứng sống về quyền phép của Đức Chúa Jêsus Christ đã biến Sau-lơ, là *kẻ thích cai trị, thích làm quan án phán xét người ta* (ý nghĩa của tên Sau-lơ trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ) thành Phao-lô, nghĩa là *kẻ nhỏ bé, tâm thường* trong ngôn ngữ Hy-lạp. Nếu chúng ta đọc các lời trong thư của Phao-lô gửi cho Hội-Thánh tại thành Rô-ma, chúng ta sẽ thấy nội dung của sự dạy dỗ, khuyên nhủ, thậm chí là quả trách, cảnh cáo, như lời của giáo sư vậy, nhưng các lời đó không phải của sứ đồ Phao-lô, mà là bởi Đức Thánh-Linh khiến Phao-lô dạn dĩ nói những lời đó để gây dựng Hội-Thánh, vì khi các lời đó được công bố thì Đức Thánh-Linh sẽ hành động trong lòng những người nghe các lời đó và Ngài sẽ dạy dỗ mọi người. Nhưng để những người chưa có đức tin mạnh mẽ không bị vấp phạm bởi các lời nhắc nhở đó nên sứ đồ Phao-lô đã viết những dòng chữ của cuối thư này, hầu cho mọi người sẽ nhẹ nhàng mà tiếp nhận, như tiếp nhận Lời Chúa dạy vậy.
Kinh-Thánh tham khảo: Sáng thế ký 17; Châm ngôn 15; 1 Cô-rinh-tô 12;